

Parviz Tanavoli at the Iran America Society, 16-28 May 1970

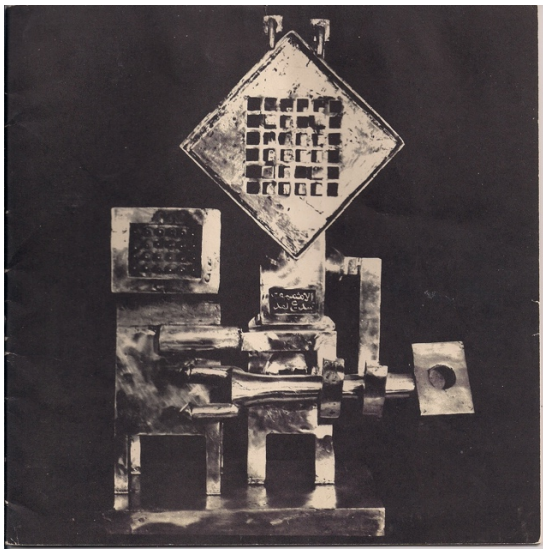
Exhibition Catalogue

Filename: PTIAS70.pdf

File size: 70.2 MB

From the archives of the Tracing Initiative

www.documentingart.com/trace

Cover: Family of the Poet I

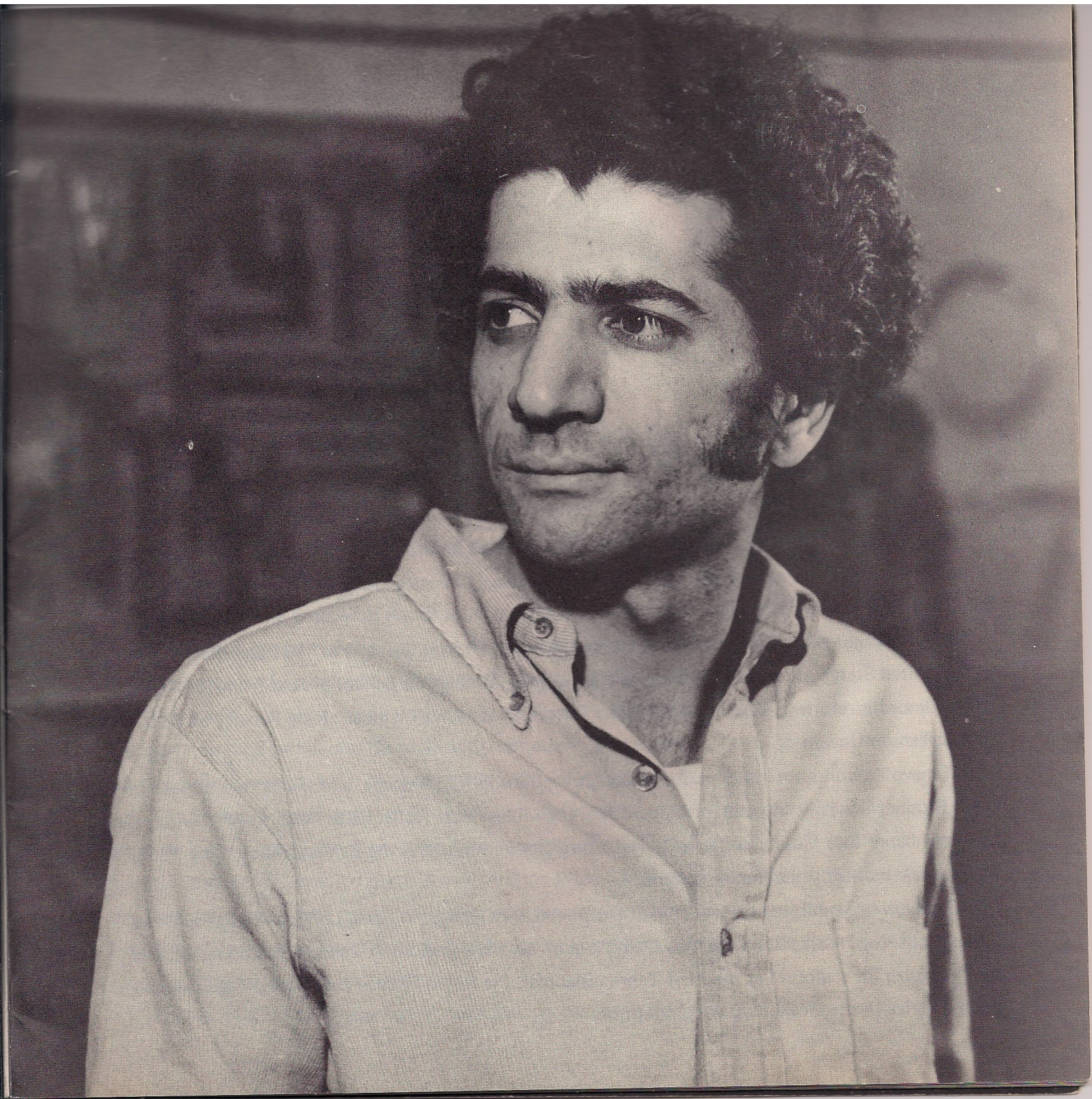
PARVIZ TANAVOLI

IRAN AMERICA SOCIETY - MAY 16 to 28, 1970

To Abby Grey

The artist expresses his gratitude to the Iran America Society for assisting the show in every possible way.

Photo By Ahmad Ali

Born in Tehran in 1937, PARVIZ TANAVOLI received his art education in Iran, Italy and the United States. He received degrees from the Tehran School of Arts in 1956 and the Brera Academy in Milan in 1959.

Tanavoli returned to Tehran to teach at the School of Decorative Arts in 1961 and then was off to the United States where he taught at the Minneapolis (Minnesota) School of Arts from 1962 to 1964. Since his return to Tehran in 1964, Mr. Tanavoli has been a member of the Faculty of Fine Arts of Tehran University.

Tanavoli's works are in numerous private collections in Iran, Europe, and the United States. In the U.S., the New York Museum of Modern Art, the Minneapolis Institute, the Walker Art Center, the University and Iowa Museum of Art, Pahlavi University in Shiraz and the Ben and Abby Grey Foundation contain works by the Iranian sculpture.

Tanavoli has exhibited his works in at the Biennale in Venice, in Paris, London, Brussels, Milan, Minneapolis, New York, Bombay, New Delhi, and on several occasions in Tehran. His prizes include the first prize for sculpture at the First Tehran Biennial, the Royal Prize at the Second Biennial, and the first prize in the Mother's Day competition.

Where shall I begin? In the midst of this chaos all points are equally good and bad, they are starting points of a journey.

I begin with the artist who stands shocked and bewildered today under the pressure of time. This pressure, itself a product of the overwhelming momentum of technology, has made helpless burdens of the artist's hands, those miracle working tools revered by all ages.

The traditional artist remains faithful to his studio and his ancient tools, but he looks terribly aged and worn out, and he handles his tools with hesitation. The product of the traditional artists seldom wins a heart these days, for it has been made with a trembling hand.

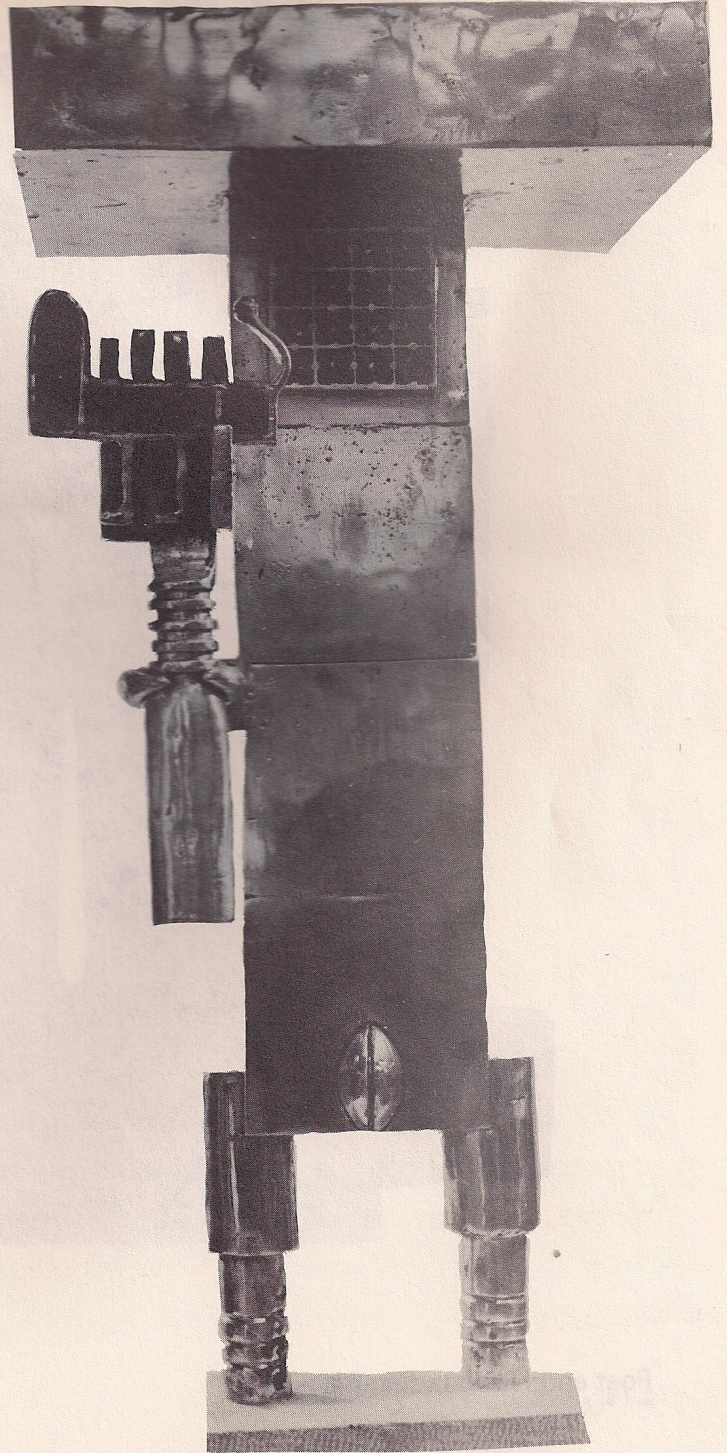
The fame-seeking young men in a hurry, on the other hand tear down recklessly all things that have come down to us. No short-cut is too short for them in their frenzied search for new amalgams. But they too are bypassed by newer hastier groups as soon as they have exhibited their offerings and the avant-grade artist who draws upon all phenomena and products to compose his personal poem of absurdities has failed so far to come forward with a masterpiece celebrating the absurd. Are we witnessing another end and a new beginning?

Poetry, this oldest companion of mankind, pervades the atmosphere of our land, and the bone

that withstands pressure from within to transform energy into motion is invisible to our eyes.

My sculptures are a melange of poetry and bones and the memory of locks and cages and windows and numerous other openings which have been perpetuated from the times of Farhad, Carver of the Mountain, to my day. What I am exhibiting is a phenomenon, brimful with poetry and the motion of bones from within, which may be observed from the bottom of the holes which I have opened in the body of my bones.

Parviz Tanavoli

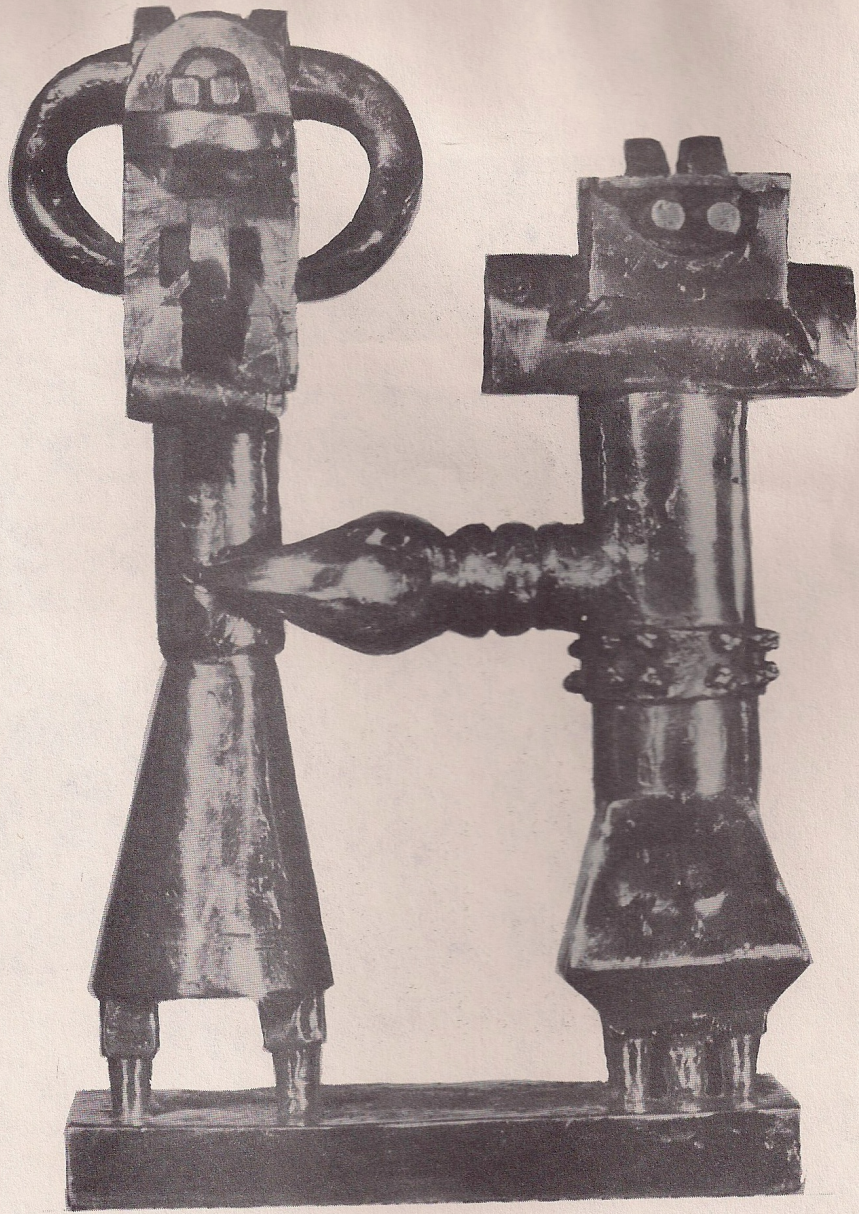

فرهاد در فشردن استخوان شیر
Farhad Squeezing The Lion's Bones

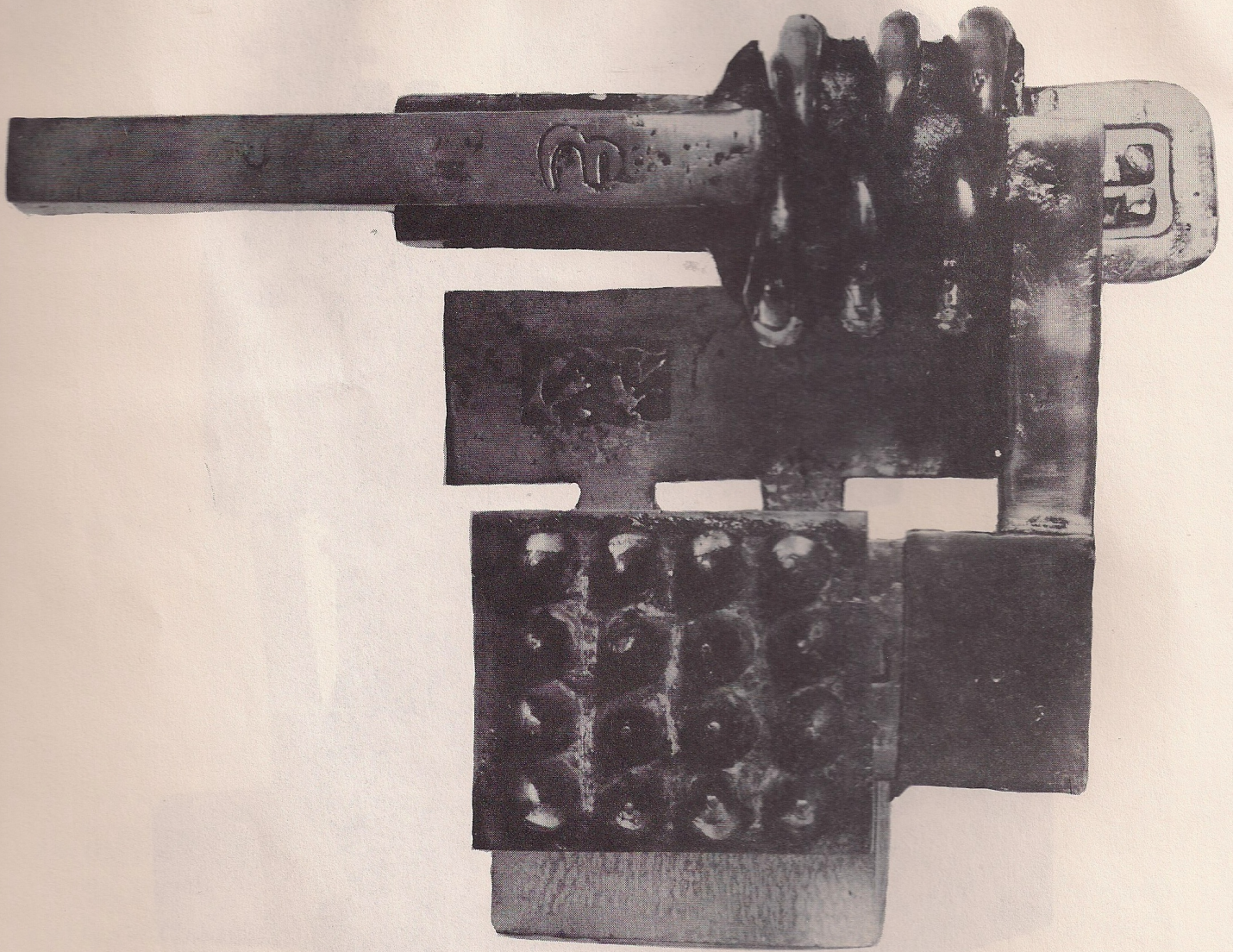
Poet and His Standing Beloved

شاعر و معشوقه ایستاده

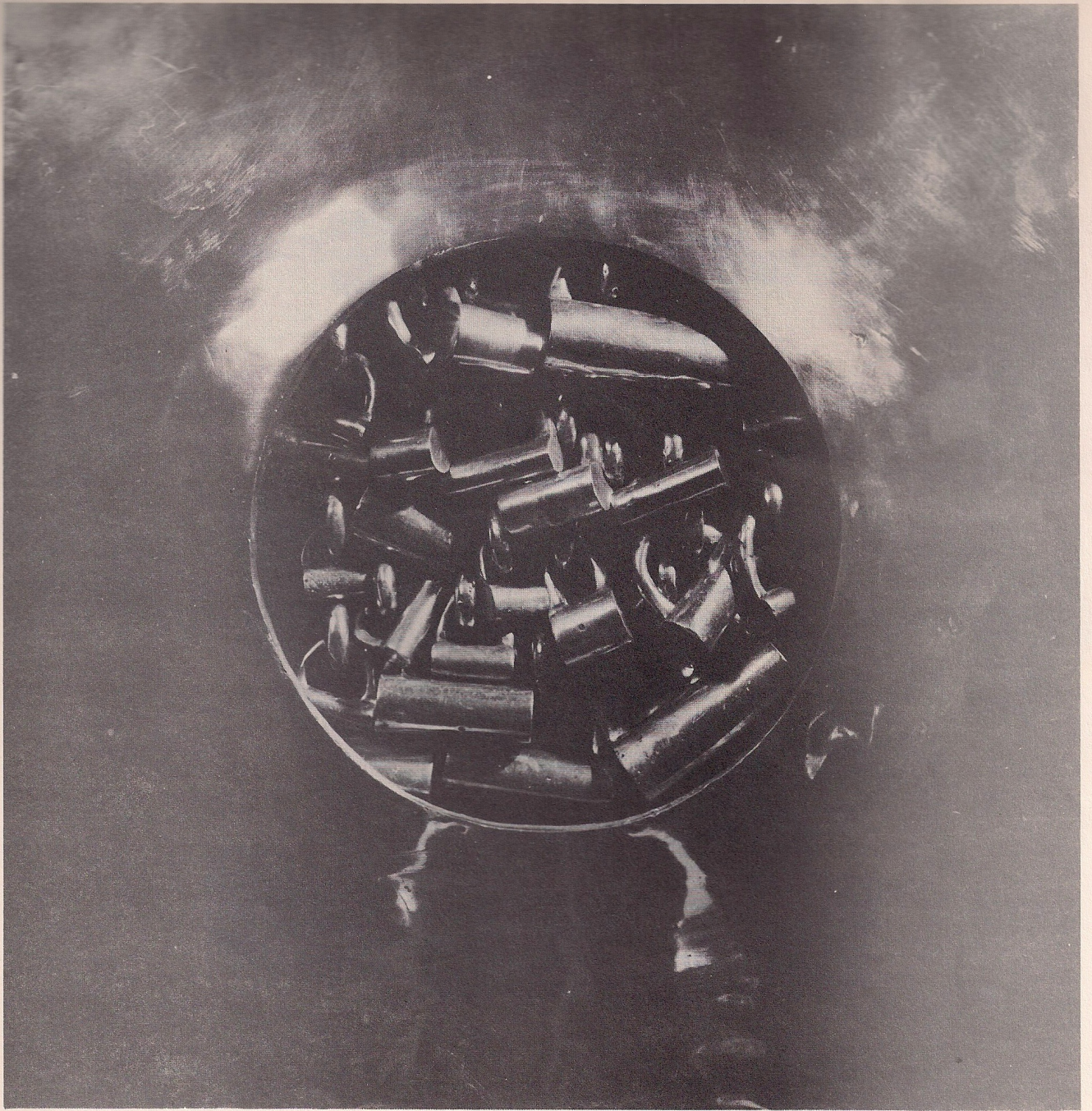
Poet and the Symbol of Freedom

شاعرو سمبول آزادی

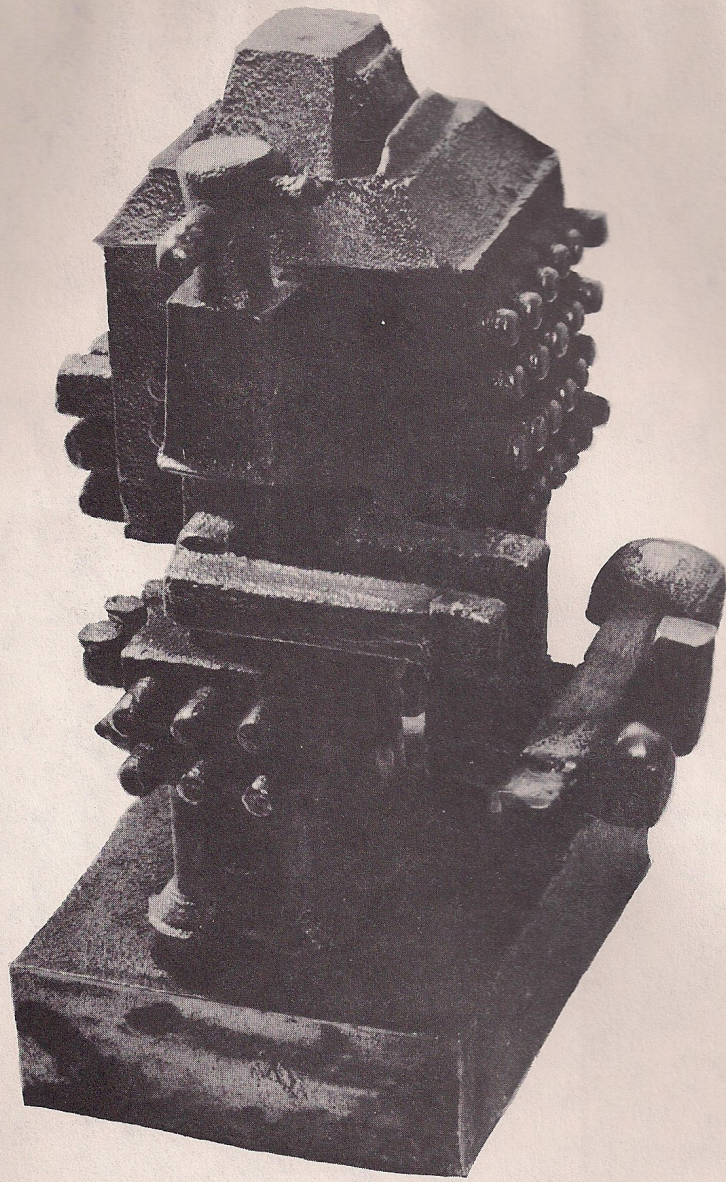
Poet Squeezing His Own Bones

شاعر در فشردن استخوان خویش

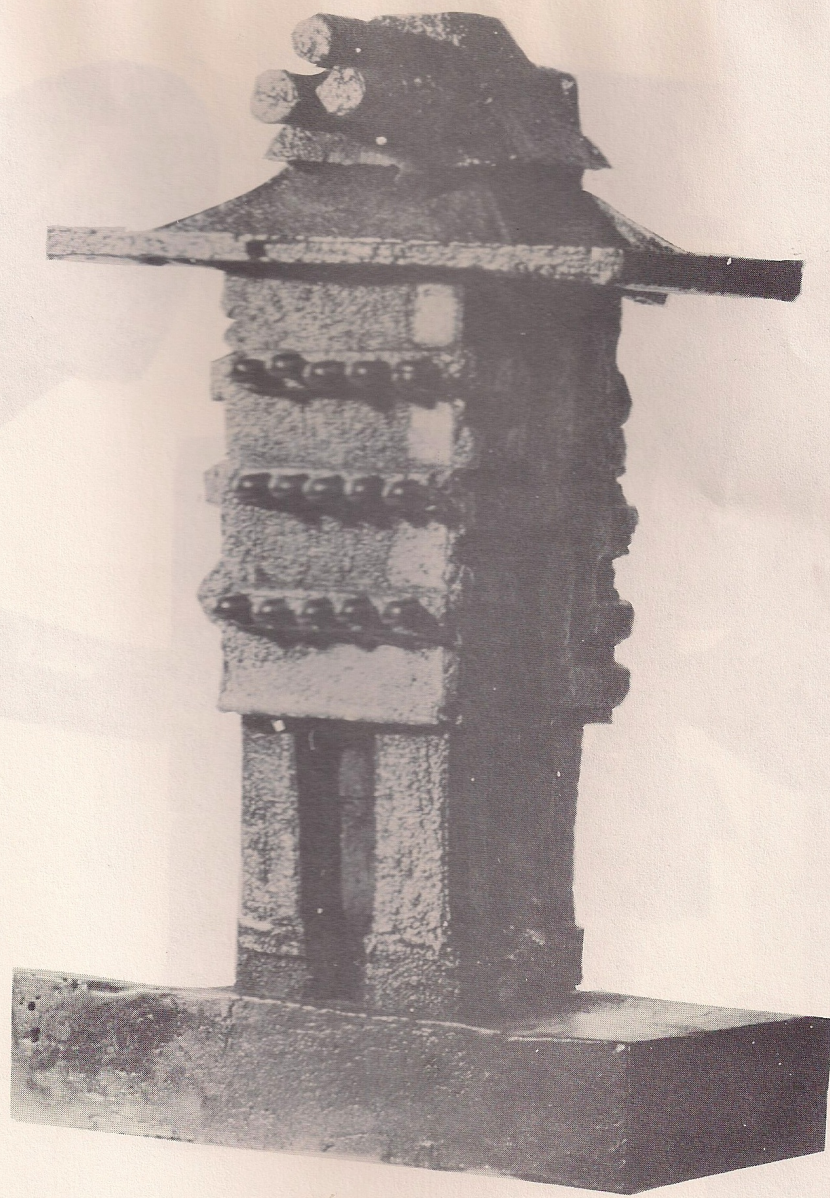
Here No One Opens Any Gates

اینجا کسی دروازه ای را باز نمیکنند

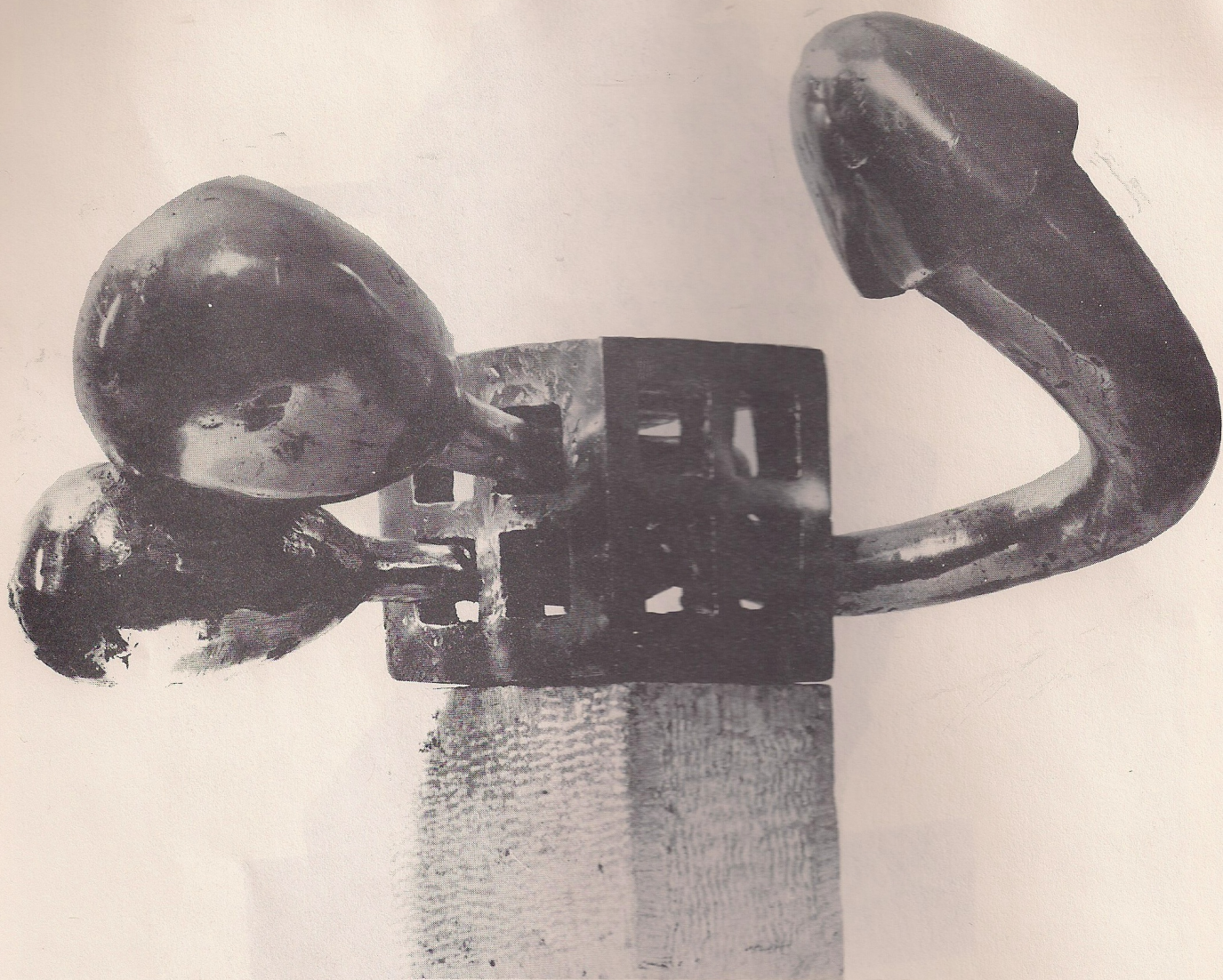
Family of the Poet II

خانواده شاعری

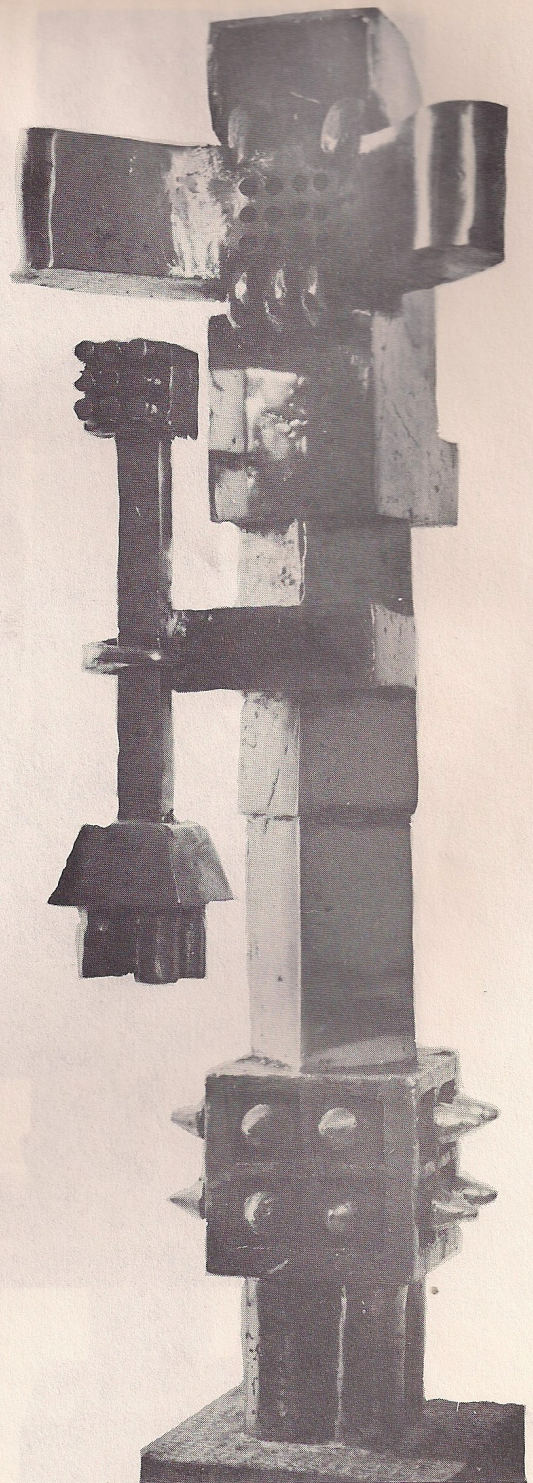
The Last Poet of Iran

آخرین شاعر ایران

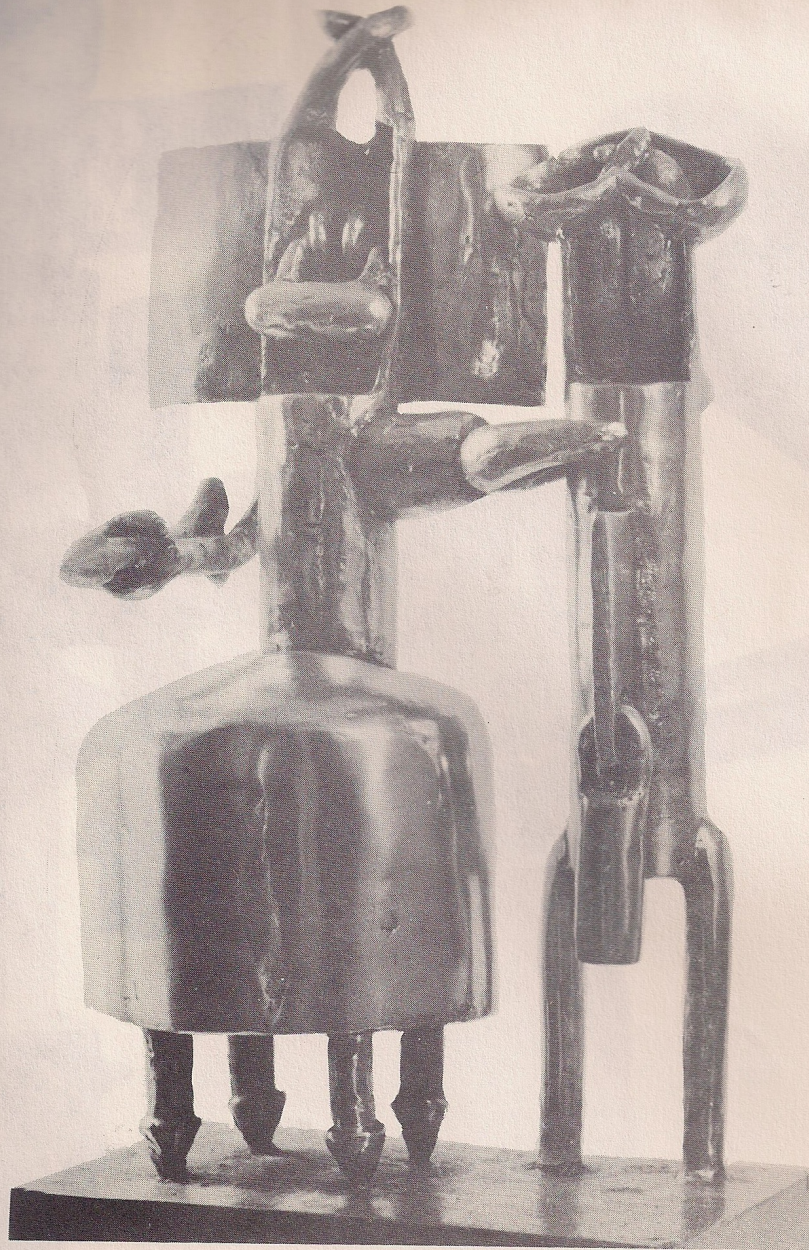
Escape From the Nightingale's Cage

فرار از قفس بلبل

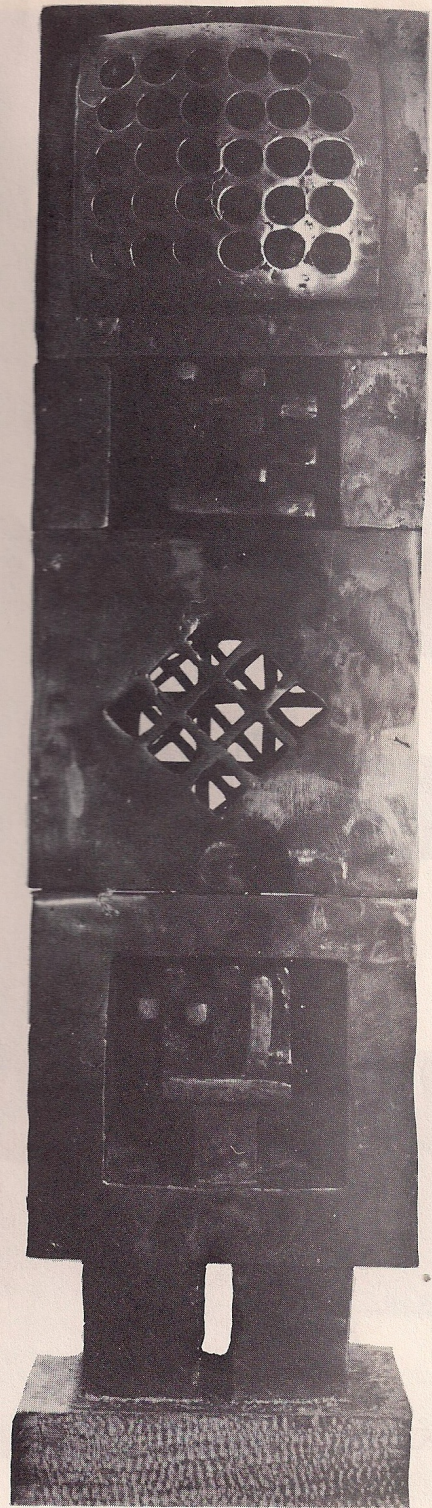
فرهاد در شفاعت بلبل

Farhad Interceding For the Nightingale

Farhad And His Arabian Beloved

فرهاد و معشوقه عرب

مادر میان سوراخها خوشیم

We are Happy Locked Within Holes

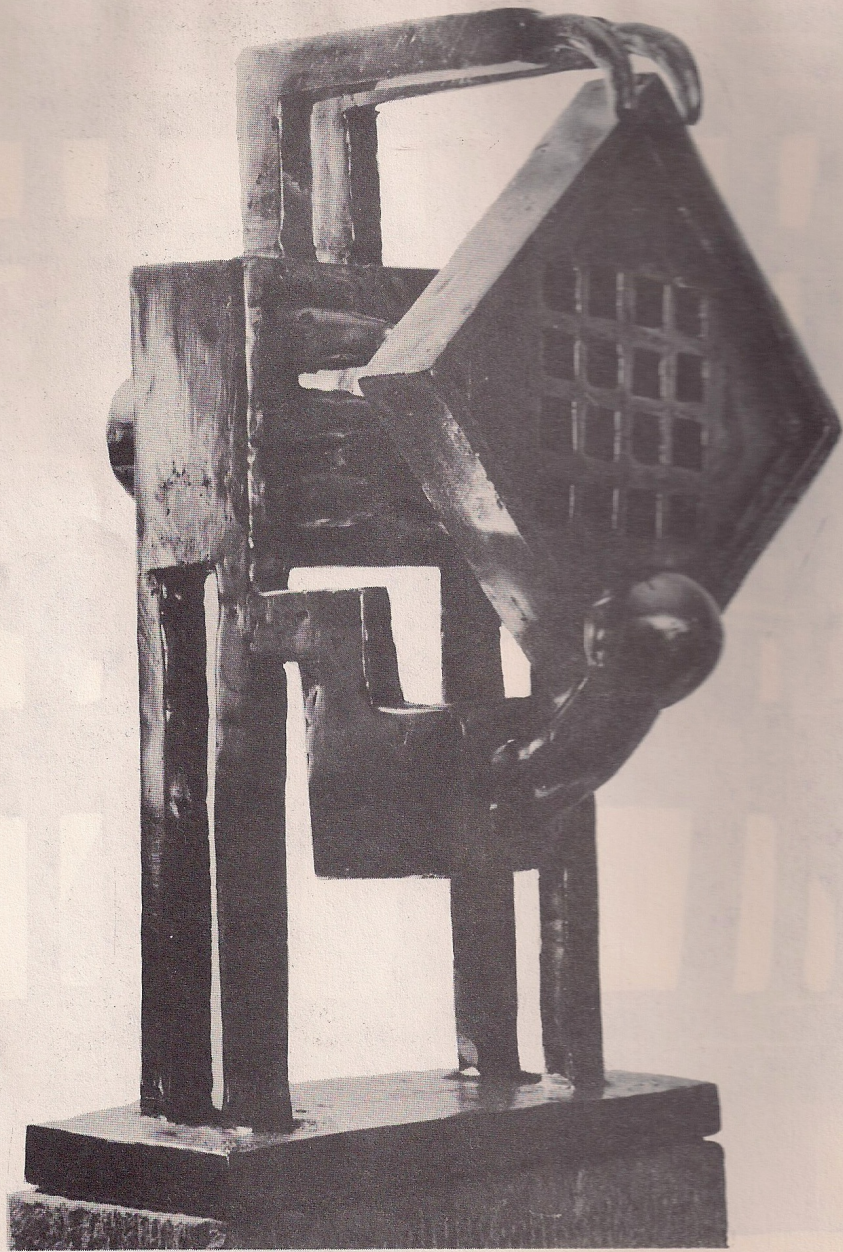
معشوقه تنهائی من

The Beloved Of My Loneliness

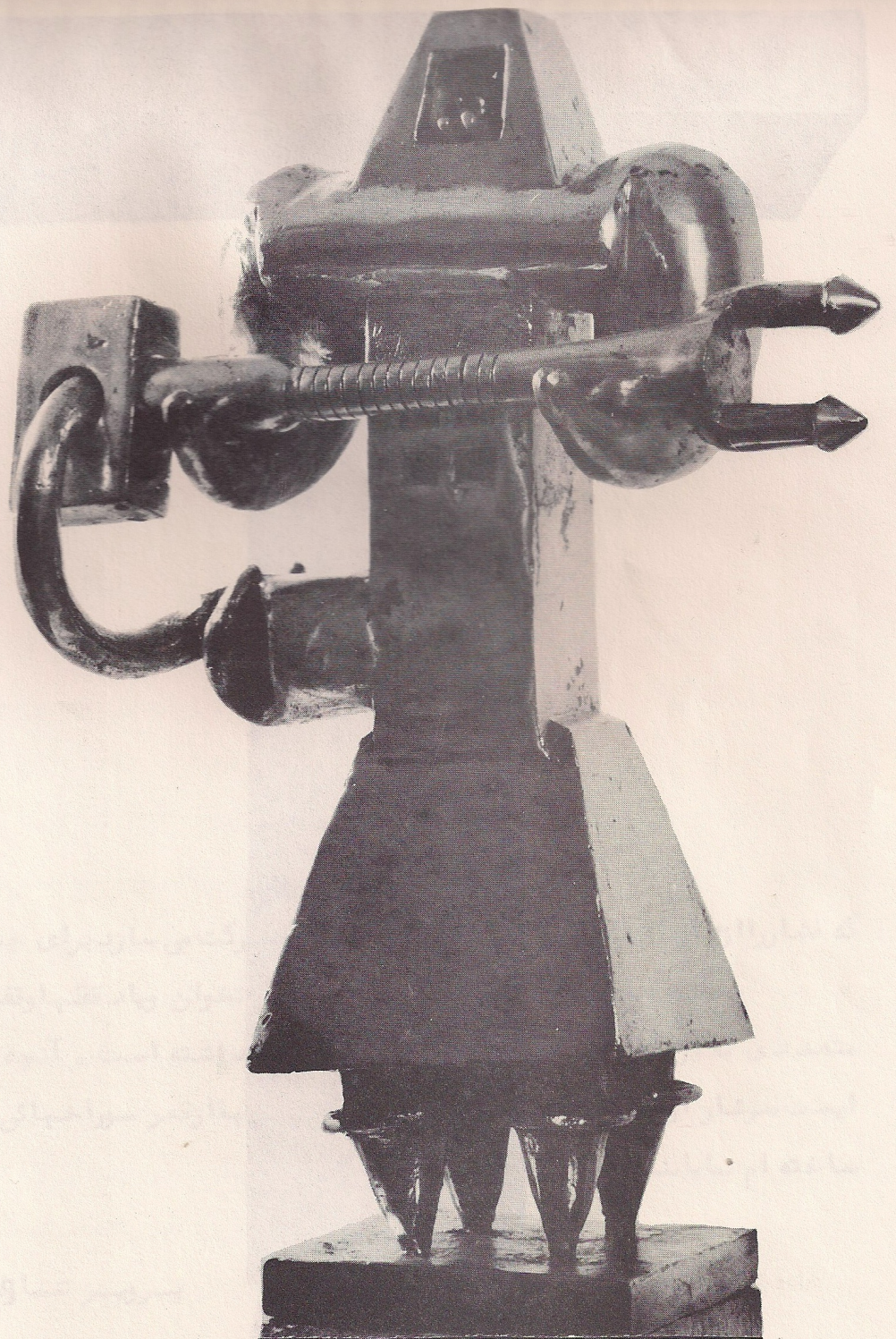
We Are Happy In Our Own Cage

ما در قفس خویش خوشیم

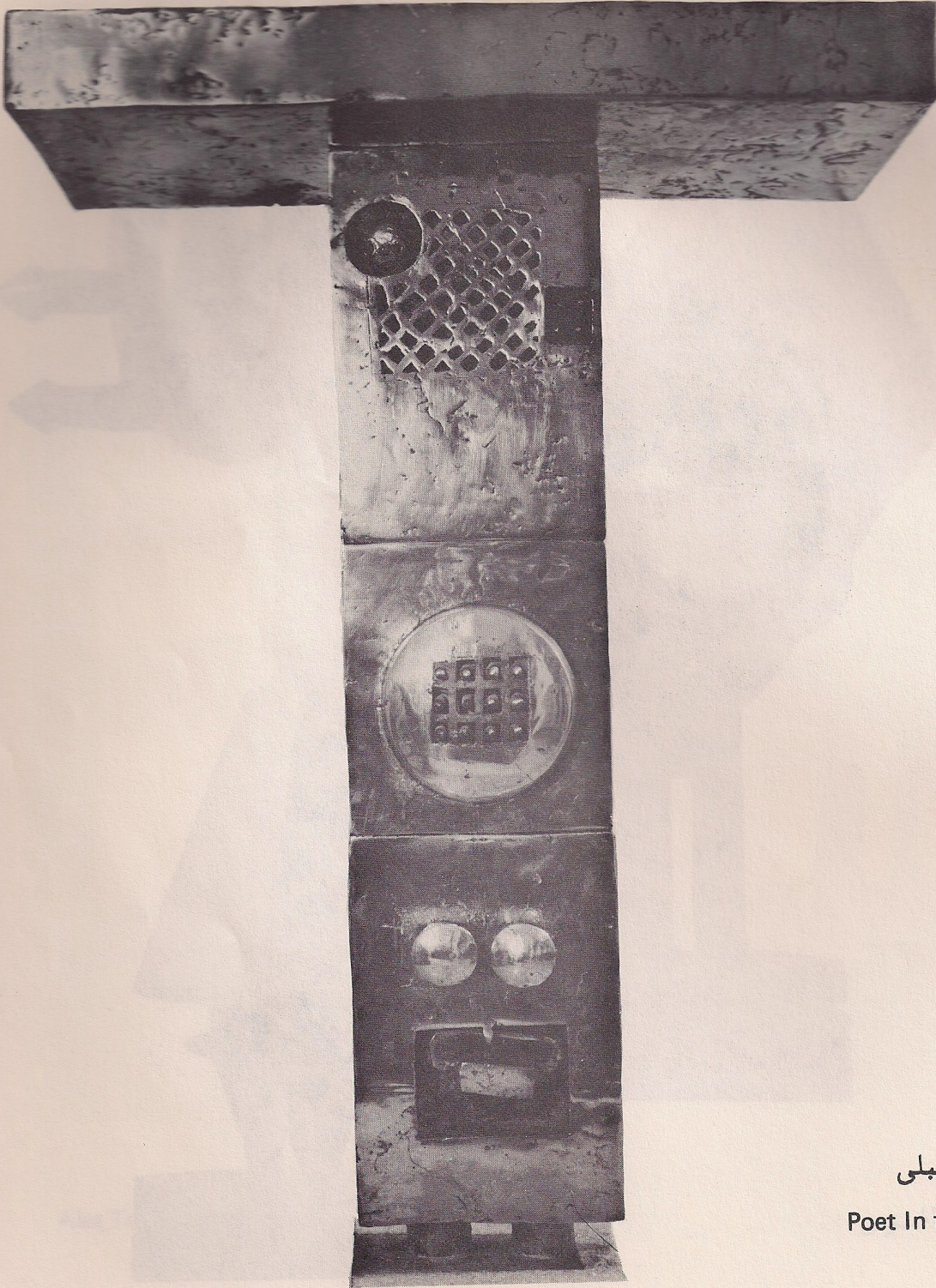
Alas To Farhad's Absence

د رنښتی فرهاد افسوس

من عزیزم را میخوام

I Desire My Beloved

شاعر د رقص بلبللی

Poet In the Nightingale Cage

که فشار را از داخل تحمل میکند و انرژی را تبدیل به حرکت می‌سازد برای چشمهای مانا پیداست .
مجسمه های من آمیزه ای است از شعر و استخوان و یاد قفلها و قفسها و اینجره ها و سوراخهای
متعددی که از زمان فرهاد کوهکن تا نسل من ادامه داشته است . آنچه من در برابر می گذارم پدیده
ایست سرشار از شعر و حرکت استخوان از درون که تنها از قعر سوراخهایی که روی بدنه استخوانهایم
ساخته ام نمایانند .

پرویز تناولی

از کجا شروع کنیم ؟ از هر کجای این آشفتگی که باشد همان جا آغاز راه است .

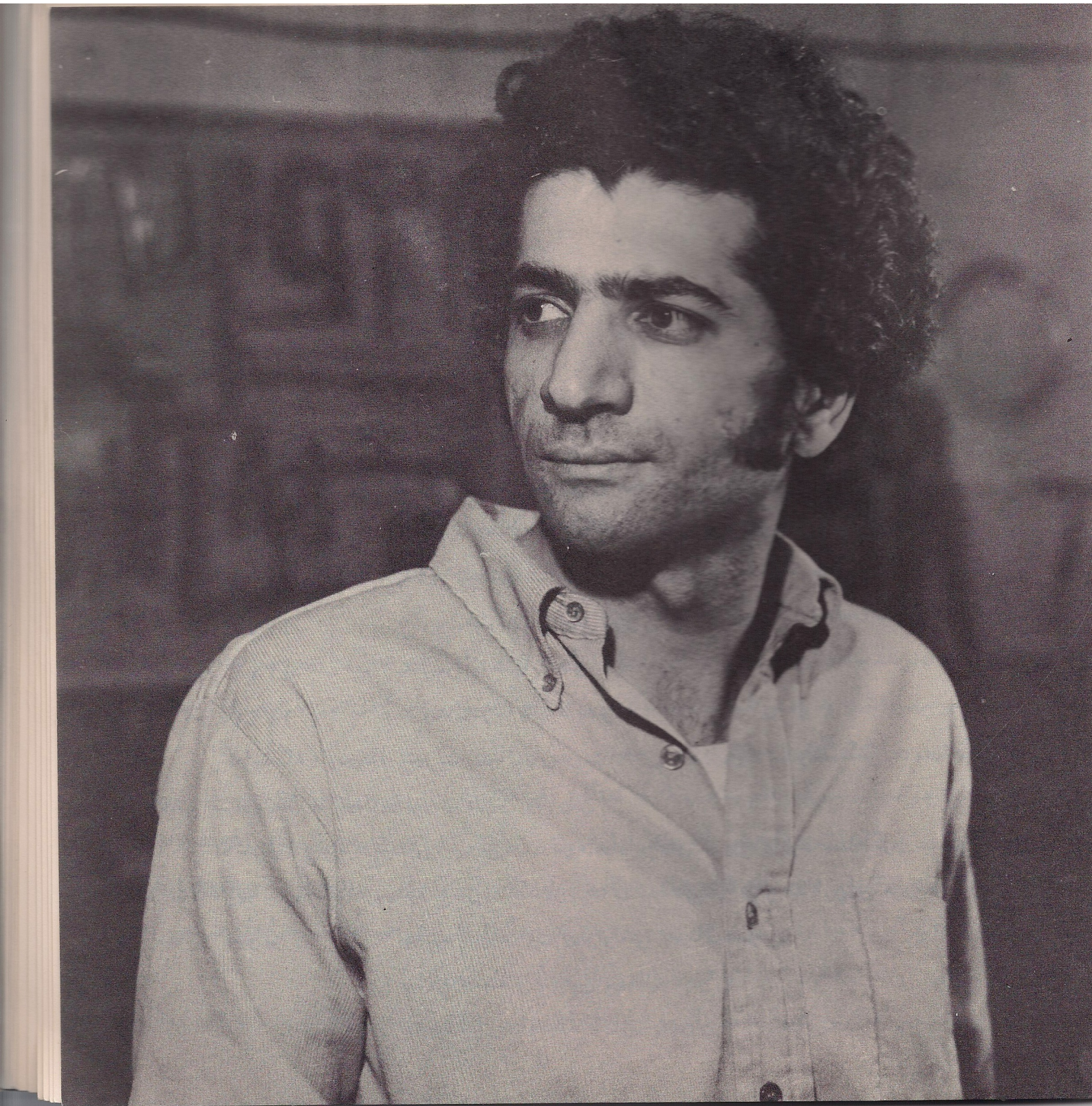
از هنرمند شروع میکنیم که زیر فشار زمان غافلگیر و سرگردان مانده است و این فشار که زائیده پیشتازی سرسام آور ماشینیسیم است دستهای هنرمند " این مایه اعجاب قرون را " از کار باز داشته و چون کولباری و بال مانند برد و شش افکنده است .

هنرمند سنت گرای هنوز به کارگاه و ابراز کهن خود وفادار است ولی او پیرو سخت فرسوده به نظر میرسد و با شک و دودلی قلم بدست میگیرد . آنچه هنرمند سنت گرای می سازد جایی در دلها بازنمیکند . چرا که فرآورده دستی لرزان است .

جوانهای جویای نام حاصل کار گذشتگان را با شتابزدگی درهم می کوبند و در جستجوی معجونهای تازه از انتخاب هیچ راه میان ابا ندارند . اینان نیز چون محصول خود را عرضه کردند کنار زده میشوند و جای خود را به گروه های شتاب آلوده ترمی سپارند و هنرمند پیشرو که از همه پدیده ها و فرآورده ها برای بیان شعر پوچیهایش کمک میگیرد هنوز نتوانسته است شاهکار مسلمی را در بیان پوچی ارائه دهد . آیا ما شاهد پایان و آغاز دیگری هستیم ؟

شعر که کهن ترین همدم آدمی است فضای وطن ما را از رایحه خود آکنده است و استخوان

تولد در تهران - ایران	۱۳۱۶
پایان تحصیلات هنرهای زیبای تهران	۱۳۳۵
پایان تحصیلات آکادمی بررامیلان	۱۳۳۹
تدریس هنرکده تزئینی تهران	۱۳۴۰
تدریس در مینیاپولیس	۱۳۴۲ - ۴۴
تدریس در دانشگاه تهران	۱۳۴۴ - ۴۹
نمایشگاه در بینال ونیز - بینال پاریس - لندن - نیویورک - واشینگتن - بمبئی -	
دهلی - بروکسل - مینیاپولیس - میلان و تهران	
آثارش در موزه هنر مدرن نیویورک - موزه مینیاپولیس - موزه واکر - بنیاد گری - موزه	
دانشگاه آیوا - دانشگاه پهلوی شیراز و کلکسیون های شخصی در ایران - اروپا و آمریکا .	
جوایز :	جایزه درجه اول پیکر تراشی بینال تهران
	جایزه سلطنتی دومین بینال تهران
	جایزه اول نمایشگاه مادر - تهران

به ابروی گری

هنرمند بدینوسیله از انجمن ایران و آمریکا که از هرگونه همکاری
در بوجود آوردن این نمایشگاه دریغ نکرده اند تشکر مینماید .

عکس ها از احمد عالی

پرویزتناولی

انجمن ایران و آمریکا - ۲۶ اردیبهشت ۹ خرداد ۱۳۴۹

پشت جلد خانوادہ شاعری

